

онзи за който прѣдъ очитъ му ся счита-
мы недостойны. Погледнѣте около си, прия-
тели мой, и вгледайте ся въ тѣзи които
мыслите да прѣдадѣте като жертвѣ за спа-
сеніето си. Кого отъ тѣхъ можете да о-
прѣдѣлите за мѣченіе, за сабіѣхъ или за
вѣжето? Има ли нѣкой тука който да не
ся е борилъ за васъ, който да не ся е билъ
за васъ, който да не ся е ранилъ за васъ
и който въ растояніето на всичкѣ тѣзи об-
садѣ да не е прѣтеглилъ бѣды и окаян-
ства много по голѣмы отъ смъртъхъ, що-
то вы и челядъта ви да доживѣйте до мир-
ны и честиты дни? И тѣй вашитѣ ли изба-
вители искате да прѣдадѣте на смъртъ?
Не! Нито можете, нито па ще сторите
това. Правдата, честь-та и челоуѣколюбіе-
то искарватъ не възможно това прѣда-
телство. Кога е тѣй до какво да прибѣг-
немъ? Остава ли ни друго срѣдство чрѣзъ
което да можемъ да избѣгнемъ коварство-
то и посрамленіето отъ едниѣ странѣ,
или опустошеніето и опропащеніето на
злочестыйтъ нашъ градъ отъ другѣ?